

Can Palau de la Carretera

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Palau. Polígon 5, parcel·la 32
Alçada: 240

Coordenades:

Latitud: 41.66325
Longitud: 2.24649
UTM Est (X): 437268
UTM Nord (Y): 4612663

Classificació

Número de fitxa 08005 - 129
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval
Segle XIII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Problemes estructurals a sostres i teulada, risc d'esfondrament
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de masies de l'Ametlla del Vallès
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08005A005000320000LY
Autoria de la fitxa Alfons Cosculluela Ballerini, Jordi Puig Roca i Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dj., 30/08/2007 - 02:00

Descripció

Masia amb teulada a una vessant perpendicular a façana. Aquesta configuració és singular i gairebé única al municipi, només comparable amb algunes masies del Serrat de l'Ocata. Es troben referències d'una antiga domus romana que a ben segur va evolucionar cap a la masia actual. La façana està arrebossada però està amb molt mal estat i en moltes parts ha caigut. Les parets són de pedra de riera de la zona. Compta amb una estructura de 2 plantes. La casa té 3 finestres totes amb brancals i empits de pedra calcària sorrenca. La porta té brancal i travesser de totxo. Les parets interiors són fetes de pedra i divideixen la casa en 2 cossos, que corresponen a les ampliacions segurament a partir del cos inicial, actual cuina. Els sostres són amb embigat de fusta, cairons i rajols. La teulada compta amb embigat de fusta i cairons, rajols i teules. Cal destacar una inscripció als rajols de la teulada que daten de la reforma de 1867. La cuina té una campana del segle XVII reformada i les toves encara es conserven al terres. A la part esquerra davantera de la masia hi havia l'era que estava envoltada per coberts per al bestiar. A partir de fotografies antigues s'ha constatat que l'ala esquerra de la masia tenia un arc de pedra que arribava al terra i donava estructura a un cobert lateral de grans dimensions. Avui en dia enderrocat.

Elements interiors: Boca del forn de pa, i llar de foc amb calamastres.

Elements exteriors: Forn de pa i pou adossats a façana. Existia una complexa xarxa de canals de rec que portaven l'aigua de la mina de Can Palau i permetien regar totes les terres properes fins a la Bogadella.

Ocupació en planta (m²): masia 85 m² + 976 m² annexos.

Observacions:

Infraestructures agràries:

El forn de coure pa, adossat a la façana posterior de la masia, pròxim al pou. És de planta semicircular, fet de pedra i totxo, i coberta de teula d'un sol aiguavés. No està en bon estat de conservació, ja que la vegetació que creix al seu interior està malmetent el morter de calç i han caigut algunes pedres.

Actualment està abandonat i serveix com a cau d'un dels gossos de la casa.

- El pou, adossat a la façana posterior de la masia, pròxim al forn de coure pa. L'estructura exterior, de planta quadrada, està feta de pedres i totxo rejuntats amb morter de calç, amb una coberta de teula a dues vessants, i té adossada una petita pica rectangular de pedra. Hi ha una obertura quadrada a la paret, per a donar accés al seu interior.

- La mina (vegeu fitxa 357).

Història

Malgrat el seu mal estat, la tipologia de la masia és única a la part sud del municipi i ens transporta a les masies del segle XII-XIII. La seva senzillesa constructiva ens ha permès d'entendre com es construïa anteriorment al segle XVII, on noves tècniques constructives van revolucionar la pobresa constructiva de fins aleshores. La masia de Can Palau tot i la seva senzillesa va arribar a aglutinar bona part de les terres i poder de la zona est del municipi. Avui en dia encara hi ha topònims que fan referència a la casa de Can Palau al terme de Sta. Eulàlia. (El Serrat de Can Palau- Can Xico-).

Àrea mitjanament elevada on el conreu de vinya, ametllers i oliveres va arrelar amb força degut a la manca d'aigua. A les parts més properes al Torrent del Sot de la Barca s'establiren algunes zones d'horta. La majoria de cases eren humils i amb una forta dependència de Can Forn. La relació amb el nucli de l'Ametlla és més forta ja que la proximitat era major que la resta de masies del voltant del camí de Caldes.

Bibliografia

COSCULLUELA BALLERINI, A. Et. al. (2005). Catàleg de masies en sòl no urbanitzable de l'Ametlla del Vallès. Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

